

Dört şey için dünyayı kesben değil, kalben terketmek lâzımdır:

“İ'lem eyyühe'l-aziz! Dört şey için dünyayı kesben değil, kalben terketmek lâzımdır:

1. Dünyanın ömrü kısa olup, süratle zeval ve guruba gider. Zevalin elemiyle, visalin lezzeti zeval buluyor.
2. Dünyanın lezâizi zehirli bala benzer. Lezzeti nisbetinde elemi de vardır.
3. Seni intizar etmekte ve senin de süratle ona doğru gitmekte olduğun kabir, dünyanın ziyetli, lezzetli şeylerini hediye olarak kabul etmez. Çünkü dünya ehlince güzel addedilen şey, orada çirkindir.
4. Düşmanlar ve haşerat-ı muzırta arasında bir saat durmakla dost ve büyükler meclisinde senelerce durmak arasındaki muvazene, kabir ile dünya arasındaki aynı muvazenedir.

Maahaza, Cenâb-ı Hak da bir saatlik lezzeti terk etmeye davet ediyor ki, senelerce dostlarıyla beraber rahat edesin. Öyle ise, kayıtlı ve kelepçeli olarak sevk edilmezden evvel, Allah'ın davetine icabet et.””Fesübhanallah, Cenâb-ı Hakkın insanlara fazl ü keremi o kadar büyüktür ki, insana vedia olarak verdiği malı, büyük bir semeni ile insandan satın alır, ibka ve himaye eder.

Eğer insan o malı temellük edip Allah'a satmazsa, büyük bir belâya düşer. Çünkü o malı uhdesine almış oluyor. Halbuki kudreti taahhüde kâfi gelmiyor. Çünkü arkasına alırsa, beli kırılır, eliyle tutarsa, kaçır, tutulmaz. En nihayet meccânen fena olur gider, yalnız günahları miras kalır.”